

ВИЖДОН ЭРКИНЛИГИ ВА ДИНИЙ ТАШКИЛОТЛАР ФАОЛИЯТИ БИЛАН БОҒЛИҚ ҲУҚУҚБУЗАРЛИКЛАР УЧУН ЖАВОБГАРЛИК МАСАЛАЛАРИ

Фируз Туйғунович Рашидов

*Ўзбекистон халқаро ислом академияси катта ўқитувчиси,
Тошкент давлат юридик университети мустақил изланувчиси
rashidov77@mail.ru тел: 998976140*

Ўзбекистон Республикасида аҳолининг ҳуқуқий онг ва ҳуқуқий маданиятини юксалтириб бориш, қонун устуворлигини таъминлаш ва қонунийликни мустаҳкамлаш замонавий давлатчиликнинг энг муҳим шартларидан бири ҳисобланади. Мамлакатимизда сўнгги йилларда миллий ҳуқуқ тизимини тубдан ислоҳ қилиш, ёшларимизнинг виждон ва эътиқод эркинлигига оид билимларини ошириш, уларнинг ҳуқуқий маданиятини шакллантириш масалаларига катта эътибор қаратилмоқда.

Дунёдаги бугунги глобал ўзгаришлар шароитида жамият институтлари ўртасида дин ўзининг ижтимоий функцияларини бажариш билан бир қаторда янги ташкилий-ҳуқуқий, ижтимоий-маданий ва ижтимоий-сиёсий мазмунга эга бўлиб бормоқда. Кишилик жамияти ривожининг бир босқичи бўлган фуқаролик жамияти тараққиётида диннинг ўрни ва аҳамияти шахсларнинг жамиятдаги ижтимоий хулқ-атвори ва диний қадриятларнинг уларга таъсир қилиш даражаси билан белгиланади. Бу феноменологик маъно ва қадриятларда акс этади. Давлатлар томонидан виждон эркинлиги принципига риоя қилиш доирасида диннинг умуминсоний маънода ижобий салоҳияти инкор қилинмайди. Аммо муайян воқеаликда аксарият “кучлар”, “ҳаракатлар”, “оқимлар” томонидан уни сиёсийлаштириш орқали цивилизациялараро тўқнашувлар, экстремистик ва террористик ҳаракатларни содир этишнинг асоси сифатида кўрсатиш ҳолатлари ҳам учрамоқда. Бу дунёда содир бўлаётган воқеаларни юзаки тушуниш бўлиб, ижтимоий онг ва дунёқарашдаги муайян чекланганликни намоён қиласи. Ваҳоланки, дин бугунги воқеилларда фуқароларнинг эҳтиёжларини ҳисобга олган ҳолда, ўзининг ғайриқонуний хатти-ҳаракатларни чекловчи манбалари билан бирга одамлар онгига таъсир этиш имкониятини намоён этади.

Мустақил Ўзбекистон Республикасида ўтган асрнинг 90-йилларида жамиятда ижтимоий-сиёсий ўзгаришлар жараёнининг бошланиши билан фуқаролик жамияти институтлари, биринчи навбатда, давлат ва дин ўртасидаги муносабатлар, шунингдек, виждон эркинлиги ва унинг халқаро ва миллий ҳуқуқий асосларини такомиллаштиришга оид масалалар кун тартибига чиқди. Ушбу масалалар тарихий ва маданий характер касб этиши билан бирга, давлат ва жамият ҳаётининг сиёсий, ҳуқуқий ва мафкуравий жиҳатлари муаммоларини ҳам юзага чиқарди.

Халқимизнинг ҳуқуқий демократик давлат ва эркин фуқаролик жамияти қуриш йўлидаги интилишлари халқаро ҳуқуқнинг умумеътироф этилган нормаларини тан олиш билан бирга миллий давлатчиликнинг асрлар оша шаклланган ва сайқалланиб келган маънавий меросини ҳам ҳаётга татбиқ этиш заруратини тақозо этди.

Ўзбекистон Республикасининг Виждан эркинлиги ва диний ташкилотлар тўғрисидаги қонуни қабул қилинди.

Ўзбекистон Республикасининг миллий қонунчилигига виждан эркинлиги ва диний ташкилотлар фаолиятини амалга ошириш учун ижтимоий, иқтисодий, сиёсий ва хукуқий кафолатлар тўғрисидаги қоидалар билан бир қаторда фуқароларнинг виждан эркинлиги билан боғлиқ конституциявий хукуқларини амалга оширишларига тўсқинлик қилишни, диндан ғараз ва сиёсий мақсадларда фойдаланишни, диний адоват қўзгатишни, динлар ва конфессиялараро бағрикенгликка тажовуз қилишни, қонунчиликда белгиланган тартибга зид ҳолда диний билим беришни, диндан экстремистик ва террорчилик каби хатти-харакатларни амалга оширишда никоб сифатида фойдаланишни тақиқловчи ва бундай хатти-харакатларни содир этганлик учун жавобгарлик белгиловчи қоидалар мустаҳкам белгилаб қўйилди.

Хусусан, Ўзбекистон Республикаси Конституциясининг 7-моддасида қайд этилишича, “Конституцияда назарда тутилмаган тартибда давлат ҳокимияти ваколатларини ўзлаштириш, ҳокимият идоралари фаолиятини тўхтатиб қўйиш ёки тугатиш, ҳокимиятнинг янги ва мувозий таркибларини тузиш Конституцияга хилоф ҳисобланади ва қонунга биноан жавобгарликка тортишга асос бўлади”.

Инсон ўзининг кундалик ҳаётида хукуқий ҳатти-харакат ёки ҳаракатсизлик билан бир қаторда хукуққа зид, ғайриқонуний ҳаракат ва ҳаракатсизликларни - хукуқбузарликларни содир этади.

Юридик адабиётларда хукуқбузарлик - бу шахс, жамият ва давлат манфаатларига заар етказувчи, ижтимоий хавфли, қонунга хилоф, жазога сазовар ҳаракат ёки ҳаракатсизликдир деган таъриф кенг тарқалган.

Виждан эркинлигига оид хукуқбузарлик натижасида виждан эркинлиги билан боғлиқ қоидалар бузилади, ўрнатилган тартиб-интизомга путур етказилади, жамиятнинг аҳлоқий қадриятлари, маънавияти, иқтисодий асослари, давлатнинг ички-ташқи сиёсати, амалга оширилаётган сиёсий, иқтисодий, маданий-маърифий соҳалардаги ислоҳотлари ва бошқа шахсларнинг манфаатларига заар етади, диндорларнинг хукуқ ва эркинлиги ва диний ташкилотларнинг фаолияти поймол қилинади ёки чекланади.

Буларнинг ҳаммаси йиғилиб фуқароларнинг давлат томонидан виждан ва диний эътиқод эркинлиги соҳасида олиб борилаётган сиёсатига нисбатан норозилиги, салбий муносабатининг шаклланишига замин яратади. Оқибат натижада давлат билан диндорлар ва диний ташкилотлар ўртасидаги муносабат бузилади, зиддиятлар ва қарама-қаршиликлар келиб чиқади.

Бундай салбий оқибатларнинг олдини олиш учун ҳар бир давлат виждан эркинликлари билан боғлиқ муносабатларни аниқ ва қатъий хукуқий тартибга солиш, ушбу тартибини бузганлик учун жавобгарлик белгилаш чораларини кўриши лозим бўлади.

Виждан эркинлиги билан боғлиқ хукуқбузарликнинг обьекти бирор динга эътиқод қилувчи ёки ҳеч бир динга эътиқод қилмайдиган Ўзбекистон Республикаси фуқароларининг айрим истиснолар билан республика худудида истиқомат қиладиган

фуқаролиги бўлмаган шахслар ва хорижий давлатлар фуқароларининг ҳаёти, соғлиғи, мулки, шаъни, қадр-қиммати, обруи, жамиятнинг аҳлоқий негизлари, жамоат тартиби, диний бағрикенглик, давлат хавфсизлиги, виждон эркинлиги билан боғлиқ муносабатларни тартибга солувчи қоидалар талаблари, диний ташкилотларнинг қонуний манфаатлари кабилар бўлиши мумкин.

Виждон эркинлигига оид ҳуқуқбузарликлар субъектлари – ақли расо, 16 ёшга етган жисмоний шахслар (диндорлар, ҳеч бир динга эътиқод қилмайдиганлар), давлат органлари ва жамоат бирлашмаларининг раҳбарлари, айrim ҳолларда оддий ходимлари, диний ташкилотларнинг раҳбарлари ва масъул ходимлари, айrim ҳолларда оддий ходимлари бўлиши мумкин.

Ҳуқуқбузарликда ижтимоий хавфлилик даражасига қараб ҳуқуқбузарлик, шу жумладан виждон эркинлиги ва диний ташкилотларга оид ҳуқуқбузарлик икки гурухга бўлинади: **ножӯя ҳатти-ҳаракат ва жиноят**.

а) **Ножӯя ҳатти-ҳаракат** – бошқарув, мулкий, ижтизомий, молиявий, экологик ва бошқа муносабатларга тажовуз қилувчи, заарар етказувчи, ижтимоий хавфлилик даражаси жиноятнидан паст бўлган ҳуқуқбузарлик.

б) **Жиноят** – бу жиноят кодекси билан тақиқланган, айбли ва жиноий жазога сазовар ижтимоий хавфли ҳаракат ёки ҳаракатсизлик.

Ижтимоий хавфлилик деганда қонун билан қўриқланадиган объектларга заарар етказадиган ёки шундай заарар етказиш реал хавфини келтириб чиқарадиган қилмиш тушунилади.

Ижтимоий хавфлилик даражасига қараб жиноят ва ножӯя ҳатти-ҳаракат бир-биридан фарқ қиласи.

Ножӯя ҳатти-ҳаракат жамоат ва бошқарув тартибига, виждон эркинлиги қоидаларига, динлараро бағрикенглик ва тотувликка, диний ташкилотларни рўйхатдан ўтказиш тартибига, таълим тизимига, диний ташкилотларда ўрнатилган меҳнат интизомига тажовуз қилувчи, заарар етказувчи, ижтимоий хавфлилик даражаси жиноятнидан паст бўлган ҳуқуқбузарликдир.

Ножӯя ҳатти-ҳаракатнинг қўйидаги турлари бор:

а) **маъмурий ножӯя ҳатти-ҳаракатлар** – бу давлат ёки жамоат тартибига, мулкка, фуқароларнинг ҳуқуқ ва эркинликларига, бошқарувнинг белгиланган тартибига қарши қаратилган ҳатти-ҳаракатлардир. Масалан: фуқароларнинг виждон эркинлиги ҳуқуқини бузиш, диний ташкилотни давлат руйхатидан ўтказмаслик, диний ташкилот мулкини оз миқдорини ўғирлик йўли билан талон-тарож қилиш, маҳсус билимга эгалиги ҳақида дипломи бўлмасдан, диний идоранинг марказий органининг рухсатисиз диний таълимотдан сабоқ бериш кабилардир.

б) **интизомий ҳатти-ҳаракатлар** – корхона, ташкилот, муассаса ички тартиб қоидаларини бузиш, хизмат интизомига риоя қилмаслик, хизмат вазифаларини бажармаслик, хизмат ваколатини суиистеъмол қилиш. Масалан: диний ташкилотда ёлланиб ишлайдиган ходимнинг меҳнат интизомини бузиши, диний ташкилот

раҳбарининг ўз хизмат ваколатини суистеъмол қилиши, хизмат вазифасини бажармаслик кабилар.

в) фуқаролик-хуқуқий ножуя ҳатти-ҳаракатлар – бу мулкий ва мулкий бўлмаган шахсий манфаатларга қарши қаратилган ҳатти-ҳаракатлар. Масалан: жисмоний шахснинг диний ташкилотга мулкий зарар етказиши, диний ташкилотларнинг бир-бирига шартномавий мажбуриятларини бажармаслик туфайли мулкий зарар етказиш, жисмоний шахслар томонидан диний ташкилотнинг обрўйини тўкувчи миш-мишларни тарқатиш кабилар.

г) ҳалқаро-хуқуқий ҳатти-ҳаракатлар – ҳалқаро хуқуқ нормаларига зид ҳаракат ёки ҳаракатсизликлар. Масалан: диний ташкилотнинг хорижий диний ташкилот ўртасидаги шартнома бўйича мажбуриятларини бажармаслиги.

Ўзбекистон Республикасининг Виждан эркинлиги ва диний ташкилотлар тўғрисидаги қонун ҳужжатларини бузганлик учун жавобгарликнинг қуидаги турлари белгиланган:

Фуқаролик хуқуқий жавобгарлик бўйича диний ташкилотга мулкий зарар етказган шахс етказилган зарарни қоплаши (мулкни асл ҳолига келтириши ёки уни қийматини тўлаши) лозим. Мулкий жавобгарлик билан боғлиқ муносабатлар Ўзбекистон Республикаси Фуқаролик кодекси нормалари билан тартибга солинади.

Интизомий жавобгарлик диний ташкилот ходимларининг меҳнати интизомини бузиши билан боғлиқ жавобгарлик. Ўзбекистон Республикаси Мехнат кодексининг 181-моддасига биноан меҳнат интизомини бузган ходим ҳайфсан ёки ўртacha ойлик иш ҳақининг 30% дан ортиқ бўлмаган миқдорда жарима ёки меҳнат шартномасини бекор қилиш ёки ойлик иш ҳақига берилган устамани олиб ташлаш билан жазоланади.

Маъмурий жавобгарлик виждан эркинлиги ва диний ташкилотлар билан боғлиқ маъмурий хуқуқбузарликни содир этганлик натижасида келиб чиқадиган жавобгарлик. Ушбу хуқуқбузарлик ва жавобгарлик турлари Ўзбекистон Республикаси Маъмурий жавобгарлик тўғрисидаги кодексида белгиланган.

Жиноий жавобгарлик жиноят кодекси билан тақиқланган, ижтимоий хавфли, гайриқонуний ҳаракат ёки ҳаракатсизликни содир этиш натижасида келиб чиқадиган жавобгарлик. Ўзбекистон Республикасининг Жиноят кодексида виждан эркинлиги ва диний ташкилотлар тўғрисидаги қонун ҳужжатларини бузганлик учун қатор ҳатти-ҳаракатларни содир этиш жиноят эканлиги ва улар учун жазо турлари белгиланган.

Виждан эркинлиги ва диний ташкилотлар фаолияти билан боғлиқ хуқуқбузарликлар учун жавобгарлик белгилашдан мақсад биринчи навбатда уларни жазолаш эмас, балки, аҳолининг барча қатламларининг хуқуқий саводхонликка эришишларини таъминлаш, мустаҳкам иродали, ўз хуқуқларини биладиган ва қонунларни хурмат қиласиган, хуқуқий билимларини кундалик ҳаётда қўллай оладиган, фаол фуқаролик позициясига эга бўлган ва хуқуқбузарликка нисбатан муросасиз муносабатда бўладиган фуқароларни тарбиялашдан иборатdir.